

Svědectví: 164. “Smrt nás sledovala” - příběh 15leté Alony z Mariupolu

Alona natočila v Mariupolu svůj videodeník *Údolí stínu smrti*.

Svědectví

“Smrt nás sledovala” - příběh 15leté Alony z Mariupolu

Mariupol je více než měsíc pod blokadou ruské armády.

Navzdory hrdinství ukrajinské armády okupanti zničili 90 % města a spáchali masové válečné zločiny.

Sociální sítě nedávno šokoval video deník 15leté šolačky Alony, které natočila v obleženém městě.

Noviny Ukrajinská pravda příloha Život vypráví příběh této dívky:

Aloni má 15 let, chodila do deváté třídy, posledních 8 let žila v Mariupolu. Její rodina pochází z Doněcka. V roce 2014 rodina opustila město kvůli válce a v roce 2022 byla znovu evakuována. V Mariupolu žila Alona v 17. obvodu.

“Před válkou byl Mariupol vzkvétající město, kde postavili mola, nové parky, položili dlaždice, postavili krásné Činoherní divadlo, bylo zde náměstí Svobody, kde stálo 24 holubů, každý holub představuje jeden region Ukrajiny,” říká Alona.

Válka dívku zastihla nečekaně: v předvečer války zůstala dívka přes noc u přátel. Odpočívali a připravovali čokoládový fondán. Ráno 24. února se Alona dozvěděla o válce ze sociálních sítí. Matka dívce dovolila nechodit do školy.

Nebylo v plánu evakuovat rodinu, protože Alonin otec byl kazatelem v Církvi adventistů sedmého dne, a tak pomáhal členům sboru při evakuaci až do posledního dne své evakuace.

“Vůbec jsme se nechystali odejít, protože jsme věděli, že naše město bude chráněno a všechno bude v pořádku,” řekla Alona.

“Fialky nekvetou v minovém poli”

Situace ve městě se však zhoršila: 2. března v Mariupolu vypadlo spojení, později 7. března přestal jít plyn. Rodina dívky bydlela na chodbě, nikdy nechodila dolů do sklepa.

“Když nebombardovali, mohla jsem sedět na chodbě a číst si knihu,” vzpomíná Alona.

“Když nebombardovali, mohla jsem sedět na chodbě a číst si knihu,” vzpomíná Alona.

Aby rodina přežila, zapálila poblíž domu oheň, aby si připravila jídlo, nasbírala sníh, aby se roztopil ve vodu. Dívka říká, že i přes situaci kolem byla klidná, protože jí pomáhali rodiče.

“Jsem zvyklá na takové extrémní podmínky, protože jezdím na stanové tábory, chodím na túry, vařím u táboráků,” říká Alona.

Její kočka Broskvička žila celou dobu s rodinou. Jeho rodina ji láskyplně nazývá „ředitelem fialkového trhu“.

Kočka Broskvička byla vždy s Alonou a její rodinou

Rodina láskyplně nazývá mazlíčka „ředitelem fialkového trhu“

A to vše proto, že Alonina matka sbírá fialky již přes 17 let. Kvůli chladu a nedostatku vody na zavlažování muselo být vyhozeno více než 600 rostlin.

“Sbírka odrůdových fialek je jejím koníčkem i prací (matky Alona – pozn. red.) a o jednu sbírku jsme v roce 2014 už přišli. Tady je sbírka v Mariupolu, poslední fotka,” říká otec dívky.

Alonina maminka

Kvůli neustálému ostřelování města a nedostatečné komunikaci rodina vlastně nevěděla, co se na Ukrajině děje. Informace se dozvěděli od sousedů. Telefony byly nabíjeny z powerbank, v rodině jich bylo 6.

Údolí stínů smrti

12. března ve 4 hodiny ráno byl proveden nálet na dům, kde Alona bydlela. Dívka ve svém deníku ukazuje následky rázové vlny z rakety: rozbitá okna, dveře, zničený majetek, zničený dům a krev ze zranění na podlaze.

Alonu a její matku zachránilo to, že byly pod dekou, a tak se jim podařilo schovat před létajícími troskami.

“Při havárii letadla vyletěla všechna skla. Táta si poranil nohu a trochu se poškrábal na obličeji,” vzpomíná dívka.

Otec Alony byl zraněn při leteckém náletu 12. března

Když rodina žila s přáteli, mohla poslouchat rádio. Ráno se lidem podařilo zachytit ukrajinské rádio a dozvědět se informace. Alona byla velmi překvapená, proč se ve zprávách neustále mluvilo o každém ostřelování měst, protože se v Mariupolu staly raketové útoky a výbuchy běžnými.

“Ptala jsem se táty proč, a on odpověděl, že situace jako v Mariupolu není na celé Ukrajině. A já myslela, že je to všude,” přiznává dívka.

Rodina se o evakuaci dozvěděla 15. března. Alonin otec zachytil hovor, jeho syn z Kanady mu volal, že z Mariupolu už odjelo 160 aut. Rodina však této informaci nevěřila.

Druhý den ráno začal na dvoře domu provoz a lidé se začali shromažďovat k evakuaci.

“Lidé říkali, že na auta stříleli na silnici, nevěděli jsme, co dělat. Ale modlili jsme se a rozhodli jsme se odjet na vlastní nebezpečí,” říká Alona.

Rodina odjela s přáteli, protože při letecké havárii přišli o auto. Cesta z Mariupolu do Dněpru trvala 9 hodin. Zpočátku byla rodina zaregistrována dobrovolníky v Záporoží, nakrmili je a nabídli ubytování, ale rodina okamžitě odjela do Dněpru.

Po evakuaci se Alona rozhodla sestříhat video, které natočila v Mariupolu. Nejprve ho zveřejnila na svém kanálu Telegram a na žádost svého bratra ho zveřejnila na Instagramu. Poté její videodeník obletěl všechny sociální sítě. Dívka zvolila pro video symbolický název: „Údolí stínu smrti“, jako verš ze Žalmu 23 v Bibli.

“Video jsem tak pojmenovala, protože nás sledovala smrt, sice tam nebyla, ale její stín ano,” zdůrazňuje dívka.

Video Údolí stínu smrti

Později Alona a její matka odjeli do Lucemburska. Nyní její rodina pracuje na dokumentech, návrat na Ukrajinu zatím neplánuje.

“Až Ukrajina vyhraje válku a Mariupol bude obnoven, určitě přijedu, ale nechci se jen přijít podívat na ruiny,” řekla dívka.

Dívka zatím plánuje jít na zahraniční školu a v budoucnu sní o režii a střihu videa.

Christina Golovková

[Українська правда](#)

Christina Golovková, novinářka

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)